

Tiếng Bình Minh (BBC)

20 tháng 10 hàng năm là ngày Phụng Vi Việt Nam, - nếu đi n đ t theo ngôn ngữ 'đ i h i, thành tích đ c tr ng xã h i ch nghĩa ' -, thì đây là đ p đ các đ ng mây râu x s hình ch S tôn vinh nh ng ng i ph n yêu quý c a mình.

Song m t cách chân th c, 20 tháng 10 chính là c h i th hai trong c m t năm tr i đ đàn ông n c Nam quan tâm đ n m , v , ng i yêu hay em gái nhi u h n các ngày bình th ng. Mua quà bi u m , r a bát cho v , t ng hoa cho b n gái. ... là nh ng hành đ ng c th mà ta th ng th y t nh ng b c tu mi nam t .

Nh ng n u th nghĩ sâu h n m t chút, thì có th th y r ng đàn ông n c Nam mình th t s ch a làm đ c gì to tát cho nh ng con cháu tóc đen da vàng c a bà Tr ng, bà Tri u ngày x a.

Phụng Vi nghĩ gì v đàn ông n c Nam ?

Có m t câu h i mà nhi u ng i Vi t luôn băn khoăn, r ng : T i sao Vi t Nam còn nghèo? K nói t i chi n tranh. Ng i kêu do c m v n. K l i ch trích chính sách c a nh ng ng i c m quy n g p nhi u sai l m. Riêng ph n Vi t Nam nghĩ gì?

Nhà văn h i ngo i Lê Th Hu , trong m t cu c tr l i ph ng v n, đã khi n cho m t s gã đàn ông x Vi t còn ch a đ t dân th n kinh x u h không bi t gì u m t đi đâu cho h t th n : "Đ t t làm m t vi c r t là đàn bà và r t là tào lao nhe.

"Tôi mu n nói đi u này v i nh ng ng i đàn ông Vi t Nam: Sao các anh đ cho Vi t Nam t i t đ n th ? Sao các anh không làm đi u nh đàn ông ng i các n c đã làm đ c cho x s h ?

"H bi n qu c gia h thành nh ng đ t n c hùng m nh sang đ p. Các anh là nh ng ng i t o th i cu c, t o l ch s , t o chi n tranh, t o hoà bình. Các anh có c m t qu c gia trong tay. H làm đ c thì các anh cũng làm đ c !"

Nh ng suy nghĩ v đàn ông Vi t Nam th i nay c a nhà văn trong n c Lê Minh Khuê nghe còn bu n bã h n. Có v nh th c t bao gi cũng th ng bu n bã : "Nh ng ng i đàn ông th i nay đôi khi làm t t v ng.

“Nhìn ra các quố c gia Nhậ t Bậ n, Hàn Quố c, nhậ ng ngườ i đàn ông đầ y rõ ràng là chèn lậ n phậ n trong gia đình nhậ ng chính hậ lậ i có ý thậ c rõ ràng vậ sậ c mậ nh đầ t nậ c, vậ sậ vậ vang cậ a dân tậ c mình.

“Còn đàn ông tậ, tôi rậ t ngậ c nhiên vậ hậ. Khi nhậ n xây mậ t tòa nhà, mậ t con đầ ng... tậ i sao không nghĩ phậ i làm cho đầ p, cho tậ t đầ sánh vậ i tòa nhà hay con đầ ng cậ a đầ t nậ c nào đó mà chậ nghĩ làm thậ nào đầ bậ tậ c mậ t nậ a, chí ít là mậ t phậ n ba. Hậ u nhậ ai cũng vậ y, không ai có trách nhiệ m, có lòng tậ t, có ý thậ c làm cho đầ t nậ c mậ nh lên, vậ vang nhậ ngườ i”.

Tậ i sao Việt Nam còn nghèo? Ngườ i việ t bài này cho rậ ng, xét theo mậ t phậ ng diệ n khác, đầ t nậ c ta còn nghèo là chính bậ i năng lậ c cậ a đàn ông xậ Việt mình bình thậ ng, đúng hậ n là mậ c tậ m tậ m. Đàn ông xậ ta rậ t anh hùng, rậ t cao thậ ng, sậ ng đầ p, chậ t đầ p chậ trong mậ t hoàn cậ nh duy nhậ t : Khi có chiệ n tranh. Có lậ trên thậ giậ i ít có dân tậ c nào lậ m thiên tài quân sậ hay anh hùng trên chiệ n trậ ng nhậ dân tậ c Việt Nam ta. Và các cuộ c chiệ n chậ ng bao giậ đem lậ i sậ thậ nh vậ ng cho quố c gia, ngoặ i trậ nậ c mậ t cậ a nhậ ng ngườ i mậ, ngườ i vậ Việt Nam.

Khi hậ t chiệ n tranh rậ i, đàn ông nậ c Nam lậ i trậ vậ vậ i hình nhậ nhậ bao đầ i.

ậ Có phậ i hình nhậ nhậ bao đầ i ?

Trậ c hậ t, đàn ông nậ c ta kém sáng tậ o. Tậ tậ ng, hậ c thuậ tậ nậ c ta – nậ u cậ tậ m xem tậ n tậ i – thì cũng ăn nhậ vào vậ c chếp nhậ, nhai lậ i cậ a Tàu, cậ a Tây. Nậ u các cậ xậ a tậ ng tậ trớ mình bậ ng bó buậ c khậ t khe Khậ ng, Mậ nh; - thì con cháu các cậ ngày nay lậ i đang giam mình trong nhậ ng nguyên tậ c giáo đầ u, kham khậ Mác-Lê.

Nhậ ng kậ anh dũng nhậ t trong chiệ n tranh lậ i chính là nhậ ng ngườ i trậ trậ nhậ t trong suy nghĩ. Nhà văn Lê Thậ Hoài tậ ng thậ t lên :”Trí thậ c Việt Nam là nhậ ng dậ ng vậ t buậ n thiu”. Thành thậ trên chiệ n trậ ng, đàn ông Việt Nam mình có thậ đánh bậ i bậ t cậ kậ thù nào; song hậ lậ i khó chiệ n thậ ng đầ c bậ n thân, khó thậ ng nậ i nhậ ng rêu phong, cậ hậ chính ngay trong đầ u mình. Dù thuậ c lâu câu ‘Nhậ t tâm, nhậ t nhậ t tâm, hậ u nhậ t tâm’, song đàn ông Việt lậ i thiậ u mậ o hiệ m, cậ t mong sậ bình yên, nậ đầ nh và thậ ng thậ a mẫn vậ i thậ c tậ i hậ n là tậ n hành nhậ ng đầ i thay đầ hậ ng tậ i các mậ c đích lậ n hậ n.

Nếu đàn ông Nhật Bản mạnh mẽ về lý trí, thì đàn ông chúng ta lại thiên về tình cảm, cảm tính. Những cảm tính lại thường kéo theo tính thi u th c t , khó để thay trong từng cá nhân và sự trì trệ về nhận thức của toàn xã hội. Vì thi u th c t nên đã có một thời, trong khi chúng em phải Việt Nam đang loay hoay để bắt kịp với những người khác, thì những người đàn ông chúng ta lại đang say sưa với giấc mơ quá đẹp đi lên XHCN, mà quên cho lứa trẻ suy dinh dưỡng đang réo rắt đòi cơm ngay trước hiên nhà.

Và cũng từng có những người đàn ông nước Việt đã thao thao bất tuyệt về việc chúng ta cần nghĩa cá nhân, song cũng để bắt kịp, các bà vợ đang nghĩ rằng cùng cây kéo đứt cổ tay gà, bắt nếu dùng thớt, e rằng hàng xóm biết được.

Những người thường nói rằng những người Việt Nam thông minh, sáng tạo còn chưa. Những người nói đến sự còn chưa của những người Việt Nam mình, tôi thường liên tưởng tới những bác nông dân đang còn mẩn với chú trâu trên đồng ruộng.

Còn thông minh, sáng tạo? Tôi thường thấy các quần thể những doanh nghiệp nước ngoài khen công nhân nước mình như thế. Có bao giờ chúng ta nghe nói các nhà khoa học Việt Nam thông minh, sáng tạo? Có bao giờ những người ta nói 6 triệu công nhân nhà nước của ta còn chưa mấy ngày với 8 giờ vàng ngọc?

Lời kết

Những người thường nói về một viễn tưởng rằng học của nước ta. Tựa góc độ văn hóa, con người; tôi thấy điều này là quá khó đối với dân Việt mình, mà chúng ta lại là quá khó đối với đàn ông nước Nam này. Đàn ông Việt Nam lại mạnh mẽ anh hùng trên chiến trường, lại mạnh mẽ về thiên tài trong quân sự; song mấy chục năm nay, những người ta chưa thấy đâu hình như một nhà khoa học để đem lại tương lai thịnh vượng cho quốc gia.

Cho dù đàn ông nước mình thường tự hào về tài lý luận sắc sảo, uyên bác, thì từ khi nào chúng ta mới có những cá nhân để khoe mẽ trên trường quốc tế, để đem đến các chức vụ quan trọng của Tổ quốc ký LHQ, Chủ tịch WTO như những người Miền Đông, những người Thái Lan đã từng, hoặc sắp tới là những người Nam Hàn? E rằng chúng ta có thể hy vọng. Hy vọng một ngày nào đó - thay vì một thế, than phiền của những Lê Thị Huệ, Lê Minh Khuê, Phạm Thị Hoài - phải những Việt Nam có thể một lần tự hào về những đứa con mảy râu của mình.